

"Лутка на повоцу" или Вучићев „колубарски бој“

Пише: Ђорђе Вукадиновић
петак, 23 јануар 2015 20:30

„Е нека им је рек'о“. Овако је добар део јавности, и то не само оне напредњачке и прорезимске, дочекао изјаву Александра Вучића поводом текста Балканске истраживачке мреже о тендеру за извлачење воде из поплавлјеног колубарског копа „Тамнава-Западно поље“. Вучић је нимало дипломатски рекао да „БИРН лаже“ и оптужио ЕУ, који је главни финансијер пројекта ове мреже, да „плаћа БИРН да лаже против српске владе“.

Људи у принципу воле да се (само)обмањују и хватају за сламку. А посебно један део српских патриота не жели да призна како су били намагарчени 2012. године (можда и 2014 – мада за ово друго већ не може бити оправдања), мислећи да гласају за „патриоте“, или макар за „мање зло“. Плус постоје медији и стручњаци задужени за збуњивање, сејање магле и чување премијеровог „патриотског имица“. Зато се увек нађе доста оних који ће лако да наседају на причу како Вучић „лукаво“ брани национални интерес од злих странаца и који ће и ово махнитање са БИРН-ом протумачити као још један „доказ“ како Вучић само што се није наново „патриотски преврнуо“. И који не стижу или не желе да се мало детаљније упознају са случајем, нити озбиљније запитају откуда то да се премијер, који управо распродаје последње привредне ресурсе државе, најједном тако разгаламио око једног релетивно ситног повода.

Наиме, ту се поставља неколико важних, али сасвим различитих питања, која је апсолутно погрешно и замагљујуће трпати у исти кош. Једно је питање да ли су и који све наводи из БИРН-овог чланка тачни. Друго је да ли ти наводи и у коликој мери, чак и ако су тачни, компромитују српску владу. Треће је да је током тендера прекршен неки закон или процедура. Четврто да ли је, с обзиром на околности и изгубљено време, тендер уопште био неопходан, баш као и узимање кредита од Светске банке за ту намену, или је можда било боље, брже и много јефтиније да је посао извлачења воде финансиран сопственим средствима државе и ЕПС-а. Пето, да ли је, чак и да је све у чланку нетачно, потребно да председник владе тако жустро одговара на новински чланак који је објавио само један недељник и два-три портала. И шесто, али не и најмање важно, да ли је примерено да се том приликом служи речником који неодољиво асоцира на тон и терминологију његовог некадашњег страначког колеге који се својевремено са места министра правде обраћао „курви Дел Понте“.

Да и не говоримо о „ситници“ да су скоро сви ревносно коментарисали и критиковали чланак који готово нико није прочитао и пренео. Нити барем навео заиста основне тезе из инкриминисаног текста.

Иако то нерадо признаје, мислим да и сам Вучић зна када се превари и претера. Тако је (и) овога пута вешто заменио тезу и свој хистерични испад поводом БИРН-овог чланка покушао да представи као „слободу говора“, а себе као жртву најновије белосветске завере.

„Свестан чињенице да сам само обичан председник Владе једне географски мале земље, а да су госпођа Коцијанчич и господин Давенпорт велики и важни функционери ЕУ, нисам ни помислио да ће само један мој мали, обични одговор новинару на конференцији за штампу изазвати такав бес моћних и значајних људи“, навео је Вучић. Премијер је упитао Мају Коцијанчич и Мајкла Давенпорта да ли они забрањују председнику Владе Србије да одговара на питања новинара и да ли покушавају да му забране да јавности Србије саопшти да они које они плаћају не говоре истину.“И да ли је слобода свакојких речи дозвољена вама, а слобода истине и изражавања истине није дозвољена нама обичним смртницима?”. Он је оптужио неименоване, али препознатљиве „ЊИХ“ да су покушали да натерају Владу Србије да прихвати тендерску понуду једне западне компаније која је чак 23 милиона евра скупља од понуде српске компаније („за вас тричавих 23 милиона. За мене и земљу коју водим великих 23 милиона“) и драматично додао да неће бити њихова „лутка на повоцу“.

"Лутка на повоцу" или Вучићев „колубарски бој“

Пише: Ђорђе Вукадиновић
петак, 23 јануар 2015 20:30

